

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. liepos 10 d.(*)

„Apmokestinimas – PVM – Direktyva 77/388/EEB – 17 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos c punktas – 19 straipsnis – Sumokėto pirkimo mokesčio atskaita – Finansinių nuomos sandoriai – Mišriai naudoti skirtos prekės ir paslaugos – Atskaitytino PVM sumos nustatymo taisyklė – Išimtis – Sąlygos“

Byloje C-183/13

dėl *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugalija) 2013 m. sausio 16 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. balandžio 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Fazenda Pública

prieš

Banco Mais SA

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas, einantis ketvirtosios kolegijos teisėjo pareigas, K. Lenaerts, teisėjai M. Safjan, J. Malenovský (pranešėjas) ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. kovo 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes ir R. Laires,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos J. Heliskoski,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos J. Beeko ir V. Kaye, padedamų baristerių O. Thomas ir R. Hill,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Afonso ir C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios

Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23; iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, OL L 102, p. 18; toliau – Šeštoji direktyva) 17 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Fazenda Pública* (Valstybės išdo) ir *Banco Mais SA* (toliau – *Banco Mais*), finansinės nuomos bendrovės, ginant dėl apskaičiavimo taisyklės, taikytinos nustatant teisę įsigyjant prekes ir paslaugas, naudojamas tiek sandoriams, kurie suteikia teisę į atskaitę, tiek sandoriams, kurie nesuteikia teisės į atskaitę (toliau – mišriai naudoti skirtos prekės ir paslaugos), mokėtino ar sumokėto pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) atskaitę.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio „Teisės į atskaitę atsiradimas ir apimtis“ 2 ir 5 dalyse numatyta:

„2. Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], kurį reikia sumokėti ar kuris sumokėtas šalies teritorijoje už prekių ar paslaugų, kurias jam pateikė / suteikė ar dar pateiks / suteiks kitas apmokestinamas asmuo;

<...>

5. Jeigu apmokestinamasis asmuo prekes ir paslaugas ketina naudoti sandoriams, kuriems taikomos 2 ir 3 dalys ir kuriems tenkantis [PVM] gali būti atskaitomas, ir sandoriams, kuriems tenkantis [PVM] negali būti atskaitomas, gali būti atskaitoma tik tokia proporcinga [PVM] dalis, kuri priskirtina pirmiesiems sandoriams.

Ši dalis turi būti nustatoma visiems apmokestinamojo asmens vykdomiems sandoriams laikantis 19 straipsnio nuostatų.

Toliau valstybės narės gali:

a) leisti apmokestinamajam asmeniui nustatyti kiekvienai savo verslo rūšiai atskirą proporcingą dalį su sąlyga, kad kiekvienai verslo rūšiai vedama atskira apskaita;

b) reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo nustatytų kiekvienai savo verslo rūšiai atskirą proporcingą dalį ir tvarkytų kiekvienai verslo rūšiai atskirą apskaitą;

c) leisti ar reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo darytų atskaitą pagal visą ar dalies prekių ir paslaugų panaudojimą;

d) leisti ar reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo darytų atskaitą pagal pirmoje pastraipoje nustatytą taisyklę už visas prekes ir paslaugas, naudojamas visiems ten nurodytiems sandoriams;

e) numatyti, kad tais atvejais, kai apmokestinamojo asmens neišskaitytiną [PVM] yra nereikšmingas, jis būtų traktuojamas kaip lygus nuliui.“

4 Šeštosios direktyvos 19 straipsnio „Atskaitos proporcijos apskaičiavimas“ 1 dalyje numatyta:

„Atskaitos proporcija, nurodyta 17 straipsnio 5 dalies 1 punkte, turi būti apskaičiuojama trupmena, kurios:

- skaitiklis yra visa metų apyvartos suma be [PVM] iš sandorių, kuriems tenkantis [PVM] atskaitomas pagal 17 straipsnio 2 ir 3 dalis,
- vardiklis yra visa skaitiklyje nurodyta metų apyvartos suma be [PVM] ir metų apyvartos iš sandorių, kuriems tenkantis [PVM] negali būti atskaitomas, suma. Valstybės narės gali ? vardiklį taip pat ?traukti subsidijų sumas, išskyrus nurodytas 11 straipsnio A dalies 1 punkto a pastraipoje.

Atskaitos proporcija apskaičiuojama kasmet, nustatoma procentais ir suapvalinama iki kito sveiko skaičiaus.“

Portugalijos teis?

5 2004 mokesčiais metais taikytos redakcijos Pridėtinės vertės mokesčio kodekso (*Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado*, toliau – PVMK) 23 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu vykdydamas veiklą apmokestinamasis asmuo tiekia prekes ar teikia paslaugas, kurių daliai tenkantis mokestis negali būti atskaitomas, gali būti atskaitoma tik tokia proporcinga už pirkimus sumokėto mokesčio dalis, kuri atitinka metų sandorių, suteikiančių teisę ? atskaitą, sumą.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, apmokestinamasis asmuo gali atskaityti pagal realų visų prekių ar paslaugų arba jų dalies panaudojimą su sąlyga, kad apie tai iš anksto informuos Generalinę mokesčių direkciją, neatimant iš pastarosios galimybės jam taikyti specialias sąlygas ar nutraukti šią procedūrą, jei labai iškreipiamas apmokestinimas.

3. Mokesčių administratorius gali nurodyti apmokestinamajam asmeniui veikti pagal anksčiau nurodytą dalį, jei:

- a) apmokestinamasis asmuo vykdo ?vairių ekonominę veiklą;
- b) 1 dalyje numatytos procedūros taikymas labai iškreipia apmokestinimą.

4. 1 dalyje numatytos atskaitos dalis apskaičiuojama pagal trupmeną, kurios skaitiklį sudaro per metus patiektų prekių ir suteiktų paslaugų, dėl kurių suteikiama teisė ? atskaitą pagal 19 straipsnį ir 20 straipsnio 1 dalį, suma be mokesčio, o vardiklį – visų apmokestinamojo asmens per metus sudarytų sandorių, ?skaitant sandorius, atleistus nuo mokesčio ir nepatenkančius ? mokesčio taikymo sritį, suma be mokesčio, ?skaitant neapmokestinamąsias subsidijas, išskyrus subsidijas ?rangai.

5. Tačiau apskaičiuojant ankstesnėje dalyje nurodytą proporciją neatsižvelgiama ? parduodamų ?monų veiklai naudojamų nekilnojamųjų turtų ir sandorius dėl nekilnojamojo turto bei finansinius sandorius, kurie, atsižvelgiant ? apmokestinamojo asmens veiklą, yra papildoma veikla.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

6 *Banco Mais* yra bankas, kuris automobilių sektoriuje vykdo finansinę nuomos ir kitą

finansin? veikl?.

7 Iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos matyti, kad *Banco Mais*, vykdydamas veikl?, sudaro sandorius, kurie suteikia teis? ? atskait? ir kurie nesuteikia teis?s ? atskait?. Tokiu atveju *Banco Mais* naudoja prekes ir paslaugas, priskirtas išimtinai vienos ar kitos r?šies sandoriams, ir mišriai naudoti skirtas prekes ir paslaugas, kurias ?sigydamas jis turi sumok?ti PVM.

8 2004 mokestiniais metais *Banco Mais* atskait? vis? PVM, sumok?t? ?sigyjant prekes ir paslaugas, naudojamas išimtinai teis? ? atskait? suteikiantiems sandoriams, tarp kuri? buvo automobili?, reikaling? šio banko vykdomai finansin?s nuomos veiklai, ?sigijimas.

9 Kalbant apie mišriai naudoti skirtas prekes ir paslaugas, pasakytina, kad *Banco Mais* apskai?iavo atskaitos proporcij? pagal trupmen?, kurios skaitiklyje nurodytas atlygis, gautas už teis? ? atskait? suteikian?ius finansinius sandorius, kuriam priskirta teis? ? atskait? suteikian?i? finansin?s nuomos sandori? apyvarta, o vardiklyje – atlygis už visus finansinius sandorius, kuriam priskirta vis? finansin?s nuomos sandori? apyvarta. Praktikoje taikydamas š? metod? *Banco Mais* nusprend?, kad 39 % už šias prekes ir paslaugas mok?tino ar sumok?to PVM buvo atskaitytini.

10 Po 2007 m. atlikto mokestinio patikrinimo už 2004 mokestinius metus 2008 m. vasario 7 d. *Fazenda Pública* sprendime buvo numatyta, kad *Banco Mais* turi sumok?ti PVM nepriemok? su pal?kanomis, nes šios bendrov?s taikytas metodas siekiant nustatyti savo teis? ? atskait? labai iškreip? mok?tino mokes?io sum?.

11 Šiame sprendime *Fazenda Pública* nesuabejojo *Banco Mais* galimybe apskai?iuoti atskaitos proporcij?, kiek tai susij? su visais paskol? sandoriais, išskyrus finansin?s nuomos sandorius, iš esm?s remiantis atlygio, gauto už teis? ? atskait? suteikian?ius sandorius, dalimi. Ta?iau jis mano, kad, kiek tai susij? su finansin?s nuomos sandoriais, suteikian?i? teis? ? atskait? sandori? apyvartos dalies naudojimas, iš jos neišskiriant nuompinig?, gaut? kompensuojant automobili? ?sigijimo s?naudas, dalies, iškreip? atskaitos proporcijos apskai?iavim?.

12 2008 m. geguž?s 6 d. *tribunal tributário de Lisboa* pateiktu skundu *Banco Mais* gin?ijo 2008 m. vasario 7 d. *Fazenda Pública* sprendim?.

13 Šis teismas patenkino *Banco Mais* skund? motyvuodamas tuo, kad mokes?i? administratorius PVMK 23 straipsnio 4 dal? aiškino *contra legem*, nes šioje nuostatoje buvo numatyta, nenurodant išimties, susijusios su finansin?s nuomos veikla, kad mišriai naudoti skirtoms prek?ms ir paslaugoms taikoma proporcija tur?jo b?ti apskai?iuojama remiantis teis? ? atskait? suteikian?i? sandori? apyvartos dalimi. Remiantis šia nuostata *Banco Mais* tur?jo b?ti leista atsižvelgti ? visus nuomos gav?j? sumok?tus nuompinigius.

14 *Fazenda Pública* pateik? apeliacin? skund? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui d?l pirmosios instancijos teismo sprendimo iš esm?s teigdama, kad gin?as susij?s ne su PVMK 23 straipsnio 4 dalies išaiškinimu, kuriame paaiškinama šio straipsnio 1 dalyje numatyta atskaitos taisykl?, bet su administratoriaus galimybe reikalauti iš apmokestinamojo asmens nustatyti savo teis?s ? atskait? apimt? pagal nagrin?jam? prek? ir paslaug? paskirt?, kad b?t? ištaisytas didelis apmokestinimo iškreipimas. Iš ties? *Banco Mais* taikytas metodas, pagal kur? trupmenos, skirtos atskaitos proporcijai nustatyti, skaitiklyje ir vardiklyje buvo nurodyti visi klient? pagal finansin?s nuomos sutartis sumok?ti nuompinigiai, iškreipt? apmokestinim?, nes vis? pirma nuompinig? dalis, kompensuojanti automobili? ?sigijim?, neatspind?t? realios išlaid?, susijusi? su mišriai naudoti skirtomis prek?mis ir paslaugomis, dalies, kuri gali b?ti priskirta apmokestinamiesiems sandoriams.

15 B?tent tokiomis aplinkyb?mis *Supremo Tribunal Administrativo* nusprend? sustabdyti bylos

nagrinėjim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar pagal finansin?s nuomos sutart? visos kliento mokamos ?mokos, kurias sudaro išpirkimo mokėjimai, pal?kanos ir kiti mokes?iai, turi b?ti ?trauktos ? atskaitos proporcijos vardikl?, ar, atvirkšt?iai – turi b?ti atsižvelgiama tik ? pal?kanas, nes pal?kanos yra atlygis ar pelnas, kur? bankas gauna pagal š? sutart??”

D?I prejudicinio klausimo

16 Iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos matyti, kad pagrindin? byla susijusi su *Fazenda Pública* sprendimo perskai?iuoti *Banco Mais* teis? ? atskait?, susijusi? su mišriai naudoti skirtomis prekėmis ir paslaugomis, taikant atskaitos schem?, numatyt? PVMK 23 straipsnio 2 dalyje, teis?tumu.

17 Ta?iau remiantis šia nuostata, siejama su PVMK 23 straipsnio 3 dalimi, tuo atveju, kai labai iškreipiamas apmokestinimas, gali b?ti reikalaujama, kad apmokestinamasis asmuo atlikt? atskait? pagal vis? ar dalies prek? ir paslaug? real? panaudojim?.

18 Taigi iš esm?s šioje nuostatoje atkartojama teis?s ? atskait? nustatymo taisykl?, numatyta Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies tre?ios pastraipos c punkte, kuriame ?tvirtinta nuo šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje ir 19 straipsnio 1 dalyje numatytos taisykl?s nukrypti leidžianti nuostata.

19 Tod?I reikia manyti, kaip tai patvirtino per pos?d? Portugalijos vyriausyb?, kad PVMK 23 straipsnio 2 dalimi ? atitinkamos valstyb?s nar?s vidaus teis? perkeliamas Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies tre?ios pastraipos c punktas.

20 Šiomis aplinkyb?mis reikia suprasti, kad pateiktas klausimas iš esm?s susij?s su tuo, ar Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies tre?ios pastraipos c punkt? reikia aiškinti taip, kad jis prieštarauja, jog valstyb? nar? tokiomis aplinkyb?mis, kokios nagrin?jamos pagrindin?je byloje, ?pareigot? bank?, kuris, be kita ko, vykdo finansin?s nuomos veikt?, trupmenos, skirtos vienintelei ir tai pa?iai vis? mišriai naudoti skirt? prek? ir paslaug? atskaitos proporcijai nustatyti, skaitiklyje ir vardiklyje nurodyti vienintel? nuompinigi? dal?, kuri? sumoka klientai pagal finansin?s nuomos sutartis ir kuri atitinka pal?kanas.

21 Pagal nusistovėjusi? teismo praktik? aiškinant S?jungos teis?s nuostat? reikia atsižvelgti ne tik ? jos formuluot?, bet ir ? kontekst?, ir teis?s akto, kuriame ji ?tvirtinta, tikslus (Sprendimo SGAE, C?306/05, EU:C:2006:764, 34 punktas).

22 Šiuo atveju Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies tre?ios pastraipos c punkte nustatyta, kad valstyb? nar? gali leisti ar reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo atlikt? PVM atskait? pagal vis? ar dalies prek? ir paslaug? panaudojim?.

23 Pagal šios nuostatos formuluot? valstyb? nar? gali nustatyti atskaitos tvark?, kuri? taikant bus atsižvelgiama ? vis? ar dalies atitinkam? prek? ir paslaug? konkret? panaudojim?.

24 Nesant Šeštojoje direktyvoje joki? kit? nuorod?, susijusi? su šiuo atveju taikytinomis taisykl?mis, jas nustatyti turi valstyb?s nar?s (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, C?488/07, EU:C:2008:750, 25 punkt? ir Sprendimo *Crédit Lyonnais*, C?388/11, EU:C:2013:541, 31 punkt?).

25 Iš ties?, pirma, kaip tai aiškiai matyti iš Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies ir 19 straipsnio 1 dalies teksto, pastaroji nuostata nurodo tik šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje numatyt? atskaitos proporcij? ir tod?I išsami? apskai?iavimo taisykl? nustato

tik šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies pirmojoje pastraipoje numatyta proporcijai apskaičiuoti (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, EU:C:2008:750, 22 punktą).

26 Antra, nors Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad šios apskaičiavimo taisyklės taikoma visoms apmokestinamojo asmens įsigytoms mišriai naudoti skirtoms prekėms ir paslaugoms, šio 17 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa, kurioje yra c punktas, prasideda žodžiu „tačiau“, kuris reiškia, jog egzistuoja nukrypti nuo šios taisyklės leidžianti nuostata (Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, EU:C:2008:750, 23 punktą).

27 Tačiau, egzistuojant Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies trečio pastraipos c punkte numatyta galimybei nukrypti nuo šioje direktyvoje nustatytos apskaičiavimo taisyklės, visos valstybės narės turi laikytis šios direktyvos tikslo ir sistemos bei principų, kuriais pagrįsta bendra PVM sistema (Sprendimo *BLC Baumann*, C-511/10, EU:C:2012:689, 22 punktą, Sprendimo *Crédit Lyonnais*, EU:C:2013:541, 52 punktą).

28 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, kad atskaitos sistema siekiama visiškai atleisti verslininką nuo vykdančios kokią ekonominę veiklą mokėtiną ar sumokėto PVM naštą. Todėl bendroji PVM sistema užtikrina visišką neutralumą apmokestinant bet kokią ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į jos tikslus ar rezultatus, su sąlyga, kad ši veikla iš esmės pati būtų apmokestinama PVM (Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, EU:C:2008:750, 15 punktą).

29 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje numatyta leisti valstybėms narėms atsižvelgti į apmokestinamojo asmens tam tikrai veiklai būdingas ypatybes, kad būtų kuo tiksliau nustatyta teisė į atskaitę apimtis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Royal Bank of Scotland*, EU:C:2008:750, 24 punktą ir Sprendimo *BLC Baumann*, EU:C:2012:689, 23 ir 24 punktus).

30 Iš to, kas minėta, matyti, kad, atsižvelgiant, pirma, į Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies trečio pastraipos c punkto formuluotę, antra, į šios nuostatos kontekstą, trečia, į mokesčių neutralumo ir proporcingumo principus ir, ketvirta, į šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies trečio pastraipos tikslą, visos valstybės narės, kurios naudojasi Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies trečio pastraipos c punkte suteikta teise, turi užtikrinti, kad teisė į atskaitę apskaičiavimo tvarka leistų kuo tiksliau nustatyti PVM dalį, susijusią su teise į atskaitę suteikiamais sandoriais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *BLC Baumann*, EU:C:2012:689, 23 punktą).

31 Iš tiesų neutralumo principu, būdingu bendrai PVM sistemai, reikalaujama, kad atskaitos apskaičiavimo tvarka objektyviai atspindėtų mišriai naudoti skirtų prekių ir paslaugų įsigijimo išlaidų realią dalį, kuri gali būti priskirta teisei į atskaitę suteikiantiems sandoriams (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Securita*, C-437/06, EU:C:2008:166, 37 punktą).

32 Šiuo tikslu Šeštoji direktyva nedraudžiama tai, kad konkrečiam sandoriui valstybės narės taikytų ne apyvartos, o kitą paskirstymo metodą ar kriterijų, su sąlyga, kad šiuo metodu būtų užtikrinamas tikslesnis sumokėto pirkimo PVM atskaitos proporcijos nustatymas, nei taikant apyvartos metodą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *BLC Baumann*, EU:C:2012:689, 24 punktą).

33 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nors banko automobilių sektoriaus finansinės nuomos sandoriams įgyvendinti, kaip antai pagrindinėje byloje, gali reikėti panaudoti tam tikras mišriai naudoti skirtas prekes ar paslaugas, pavyzdžiui, pastatus, elektros energijos vartojimo ar kai kurias kompleksines paslaugas, dažniausiai šis naudojimas reikalingas norint finansuoti ir administruoti finansinės nuomos davėjo su klientais sudarytas sutartis, o ne suteikti automobilius. Ar taip yra pagrindinėje byloje, turi būti vertinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas.

34 Tokiomis aplinkybėmis apskaičiuojant teisės atskaitą taikant apyvartą pagrįstą metodą, kai atsižvelgiama į su nuompinigių dalimi susijusias sumas, kurias sumoka klientai kaip kompensaciją už automobilių naudojimą, sumokėto pirkimo PVM atskaitos proporcija nustatoma ne taip tiksliai, nei naudojant metodą, kurį taikė *Fazenda Pública*, pagrįstą tik nuompinigių dalimi, atitinkančia palūkanas, kurios yra atlygis už finansinės nuomos davėjo patirtas išlaidas, susijusias su sutarčių finansavimu ir administravimu, nes iš esmės dėl šių dviejų užduočių naudojamos mišriai naudoti skirtos prekės ir paslaugos siekiant įvykdyti automobilių sektoriaus finansinės nuomos sandorius.

35 Atsižvelgiant į visus minėtus svarstymus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos c punktą reikia aiškinti taip, kad jis neprieštarauja tam, jog valstybės narė tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, įpareigotą banką, kuris, be kita ko, vykdo finansinės nuomos veiklą, trupmenos, skirtos vienintelei ir tai pačiai visų mišriai naudoti skirtų prekių ir paslaugų atskaitos procentinei daliai nustatyti, skaitiklyje ir vardiklyje nurodyti vienintelį nuompinigį, kuriuos sumoka klientai pagal finansinės nuomos sutartis, dalį, kuri atitinka palūkanas, jei pirmiausia šių prekių ir paslaugų naudojimas reikalingas norint finansuoti ir administruoti šias sutartis, o tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 17 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos c punktą reikia aiškinti taip, kad jis neprieštarauja tam, jog valstybės narė tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, įpareigotą banką, kuris, be kita ko, vykdo finansinės nuomos veiklą, trupmenos, skirtos vienintelei ir tai pačiai visų mišriai naudoti skirtų prekių ir paslaugų atskaitos procentinei daliai nustatyti, skaitiklyje ir vardiklyje nurodyti vienintelį nuompinigį, kuriuos sumoka klientai pagal finansinės nuomos sutartis, dalį, kuri atitinka palūkanas, jei pirmiausia šių prekių ir paslaugų naudojimas reikalingas norint finansuoti ir administruoti šias sutartis, o tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas.

Parašai.

* Proceso kalba: portugalų.